

Böjt 4. vasárnapja - Laetare

2020. március 22.

Textus: Róm 7,22-25

"Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint, de tagjaiban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaiban lévő törvényével. Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Hála az Istennek, ami Urunk, Jézus Krisztus! Én magam tehát értelmekkel az Isten törvényének szolgállok ugyan, testemmel azonban a bűn törvényének."

Szokatlan helyzetbe kerültünk. Értelmünkkel pontosan fel tudjuk mérni, hogy milyen veszélyekkel jár a járvány, hogy milyen óvintézkedésekre van lehetőségünk, és igyekszünk is felvenni a küzdelmet a vírus ellen. Mégis tehetetlennek bizonyulunk. Testünk, hús-vér lényünk igényeit ki kell elégíteni. Enni kell, inni kell, a munkát is el kell valahogy végezni, mert a semmiből nem lehet megélni. S bár értelmükkel sokan mindent megtesznek a vírus elleni védekezés érdekében, az mégis támad, és senki sem mondhatja: én mentes vagyok a vírustól. Lehet, hogy nem érzem még romboló hatását, szervezetem feletti hatalmát, és mégis bennem van, hordozom és másokat is megfertőzök. Nyomorult helyzet ez!

A felolvasott ige egy hasonló helyzetről, ártalomról szól: A bűn hatalmának törvényéről, amely ugyancsak halált okoz, mint a járvány.

Bűnnel fertőzött ember vagyok. Nincs kivétel! A bűn mindenkit foglyul ejtett. A bűn Istennel szembeni engedetlenséget, az Istenbe vetett hit és bizalom hiányát jelenti. Isten jónak teremtette az embert. Engem is jónak teremtett. De velem született, belém született a bűn "vírusa" és megfertőzte, megrontotta természetemet. Nem áltathatom magam: én már megtértem, én már újéletben járok, ezért nem fog rajtam a bűn.

Luther Márton azt mondta az emberről: hogy "simul iustus et peccator" = egyszerre Isten által igaznak elfogadott és bűnös ember vagyok. A Krisztusban hívő, új életben járó embert ez a kettősség jellemzi: van egy Isten Lelke által újjászületett belső embere, és van egy ó-embere, amit itt testnek, hús-vér embernek nevez az apostol. Ez a fogalom azonban teljes lényünket, testestől-lelkestől teremtett ember-mivoltunkat jelenti. Ezt ejtette rabul a bűn. Ez ellenkezik a belső, újjászült emberünkkel.

Új életben járni annyit jelent, mint szüntelenül küzdeni a bűn ellen. Naponként sok-sok döntést hozunk. Ilyenkor az ó és új emberünk küzd egymással. Isten igéje, törvénye szerint tudunk-e dönteni, vagy saját érdekeink, kívánságaink kerekednek felül?!

Azt mondja Pál apostol, hogy az Isten Lelke által újjászült belső ember szerint gyönyörködik az Isten törvényében. Erről a törvényről mondta, hogy jó, igaz és szent. A zsoltáros is azt vallja: "Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, aki bűnösök útján meg nem áll, aki csúfolódók székébe nem ül, hanem az Úr törvényében gyönyörködik és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal." (Zsolt 1,1-2.)

Ebből a törvényből kiderül, hogy halálra ítélt ember vagyok, mert nem tudok nem vétkezni. Ezért sóhajt így az apostol: Ó, én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Erre a nyomasztó kérdésre örömteli hálával adja meg a vígasztaló választ is: Hála az Istennek, a mi Urunk, Jézus Krisztus szabadít meg a bűntől, haláltól és kárhozatból.

Többek között azért is gyönyörködik az Isten törvényében, mert az kényszerítette őt Krisztushoz menekülni. Igen, a törvény Krisztushoz vezérlő mesterünk. Krisztus személyében Szabadítót, Üdvözítőt ajándékozott nekünk az Isten. Ez örömmel kell hogy eltöltsön. Egyedül Jézus Krisztuban reménykedhetünk.

Az Isten törvényében való gyönyörködésnek van egy harmadik oka is: az új életben járó Krisztusban reménykedő ember számára útmutatást jelent Isten törvénye, útmutatást arra, hogyan éljen Isten akarata, jó tetszése szerint. Az ilyen ember értelmével, igyekezetével, hitével Isten törvényének szolgál, mondja az apostol. Isten szeretetét hordozza, Krisztus szeretetét éli meg ebben a világban, Krisztus szeretetének követője, tanúja lesz az emberek előtt, úgy, hogy nap-nap után megívja küzdelmét a bűn ellen, Isten törvényének útmutatásai szerint.

A korona-vírus okozta veszélyhelyzet néhány hónap múlva megszűnik, és életünk visszatérhet a megszokott medrébe, bíztatnak a járványügyi szakemberek. A bűn okozta veszélyhelyzet azonban soha sem fog megszűnni. A bűn elleni küzdelmünket naponként meg kell vívni, amíg élünk. Ezt a küzdelmünket mégis abban a reménységben folytathatjuk, hogy Jézus Krisztus megszabadítja az övéit a bűntől, és annak halálos következményeitől, mert ő már legyőzte a bűnt és halált, és azt akarja, hogy vele együtt mi is feltámadjunk új életre és éljünk itt ideig az ő jótetszése szerint, s az ő országában majd örökké. Hála legyen érte Istennek. Ámen.

Dr. Kovács László Attila
evangélikus lelkész